

Opfinderen har saaledes forsøgt paa en ny Maade at udføre det Öiemed, som Sauveur, Chladni, Cagnard-Latour, Savart, Scheibler have forsøgt paa andre Veie. Da dette Instrument ingenlunde frembyder større Nöiagtighed end hine Forgængeres Fremgangsmaader, kan Viden-skaben ikke siges at have Trang til en saadan Opfindelse, og man kan fölgelig ikke tillægge den nogen særdeles Vigtighed; men da det dog altid er en Fordeel i den experimentale Kunst, at see den samme Ting fremstillet paa flere Maader, og Opfindelsen röber en rosværdig Selv-tænsksomhed, foreslaae vi at tilstaae ham Selskabets Medaille i Sölv, som en Opmuntring."

Mödet den 20de Mai.

Professor Clausen forelæste et af Etatsraad Estrup meddeelt Bidrag til Phönciernes Handelshistorie, nemlig en Undersögelse om *de makariske Öer og Elisa*.

Forfatteren belyste kritisk de Tvivl, som i nyere Tid og i Særdeleshed af *Lelewel* ere opkastede med Hensyn til Sidonernes og Tyrier-nes Farter og Opdagelser udenfor Hercules's Stötter og beviste, at Grækerne tilskrive Phöncien de tidligste Opdagelser i Vesten og Sagnene derom. De tilligemed Sagnene overleverede locale Benævnelser kunne derfor med megen Grund antages at være af phönicisk Rod. Saaledes vare *Makaron* og *Elisa* rimeligviis generelle phæniciske Benævnelser paa Öer i det vestlige Ocean; Grækerne gjengive i deres Sprog disse i den virkelige Geographie hjemmehörende Navne ved *νησοι μακαραων*, *Ηλωσιον*; og paa disse Navne og dunkle Sagn om de fjerne Vestlandes herlige Natur construeredes Mytherne om de Saliges Öer og Heroernes Elysium udenfor den bekjendte Verdens Grændser.

Det er bekjendte, at Navnens *Hesperien*, *Hesperier*, *Hesperider* rykkede efter, altsom den geographiske Kundskab rykkede frem mod Vesten, og flere vestlige Lande bleve inddragne i deres Kreds. Paa samme Maade skrider Navnet *Makarier* frem paa Phönciernes Handels-veie fra Östen mod Vesten indtil det fæster sig paa nogle yderste Punc-

ter, Öer i Oceanet. Sagnene om *νησοι μυααρον* fører Strabo tilbage til phöniciske Kilder, og Navnet selv har i det Hebraiske en med Hesperien samstemmende Betydning, idet *מִצְרַיִם*, *מִצְרָיִם* bemærker det yderste Vesten. Til samme Kilder henføres det homeriske Sagn om *Elysium* ved Jordens Grændser, der synes at fremkomme hos Ezechiel c. 27, 7 under Navn af Öerne *Elisa*, som et tyrisk Handelsland mod Vesten, hvorfra hentedes Purpur og blaae Stoffer. Öerne vesten for Afrika vare saa beröimte for deres Purpur, at en Gruppe af disse Öer kaldtes *purpurariæ*, og Vaidfarving udmærkede i den Grad de gamle Briter, at den gav Folket Navn. Netop i disse samme Egne ligge Grækernes og Romernes Makarier, insulæ fortunatæ, Heroernes og Dæmonernes Öer, *Elysium*, den elysiske Slette, Eng o. s. v.

Professor *Ramus* meddeelte Selskabet en Afhandling om de lineære Differentialligninger med to Variable. Til den fuldstændige Ligning af denne Slags mellem x og y af Ordenen n kan antages at svare som et Integral af 1ste Orden en Ligning af Ordenen $n-1$, ligeledes af en fuldstændig lineær Form, og hvis Coefficienter alle afhænge af en lineær Ligning af n te Orden, hvis höire Side er 0, og hvis venstre Sides Coefficienter, forskjellige fra dem i den forelagte Ligning, dannes efter en særegen bestemt Lov. Denne Ligning har flere mærkelige Egenskaber, blandt andet at den ved at undergaae den samme Transformation, hvorved den selv er udsprungen af den forelagte, frembringer en ny transformeret af n te Orden, hvis höire Side er 0, men hvis venstre Side indeholder ganske samme Coefficienter som den forelagte, hvilket afgiver et nyt Beviis for *Lagranges* Theorem. Som Følge heraf kan for $n=2$ den forelagte ved en umiddelbar Substitution reduceres til den tilsvarende med samme Coefficienter og hvis höire Side er 0, og for denne sidste kan findes en Substitution, hvorved Formen bliver aldeles uforandret, saa at dens to particulære Integraler kunne frembringes ved en simpel Lov den ene af den anden, hvilket er analogt med Egenskaberne af Rödterne i visse algebraiske Ligninger, og allerede forhen paa en anden Maade funden af *Poisson* (*Journal de l'école polyt.* 20me cah. pag. 226—227).